

έαρινῆς σκάψας μετοπωρινῆς ἐτρύγησε, πυρὸν ἔσπειρε δυομένης Πλειάδος εἴτ' ἀνατελλούσης θερίζει, βόες καὶ ἵπποι καὶ ὄρνιθες ἔτοιμα τίκτουσιν ἐπὶ τὰς χρείας· ἀνθρώπου δ' ή μὲν ἐκτροφὴ πολύπονος ή δ' αὔξησις βραδεῖα, τῆς δ' ἀρετῆς μακρὰν οὖσης προαποθνήσκουσιν οἱ πλεῖστοι 5 πατέρες. οὐκ ἐπεῖδε τὴν Σαλαμῖνα Νεοκλῆς τὴν Θεμι- F στοκλέοντος οὐδὲ τὸν Εὐρυμέδοντα Μιλτιάδης τὸν Κίμωνος, οὐδὲ ἦκουσε Περικλέοντος Ξάνθιππος δημηγοροῦντος οὐδὲ Ἀρίστων Πλάτωνος φιλοσοφοῦντος, οὐδὲ Εὐριπίδου καὶ Σοφοκλέοντος νίκας οἱ πατέρες ἔγνωσαν· ψελλιζόντων καὶ 10 συλλαβιζόντων ἤκροῶντο καὶ κώμους καὶ πότους καὶ ἔρωτας αὐτῶν οἵα νέοι πλημμελούντων ἐπεῖδον· | ὥστ' ἐπαι- 497 νεῖσθαι καὶ μνημονεύεσθαι τοῦ Εὐήνου τοῦτο μόνον, ὡς ἐπέγραψεν

‘ἢ δέος ἢ λύπη παῖς πατρὶ πάντα χρόνον·’

15

(PL. II 270).

ἀλλ' ὅμως οὐ παύονται παῖδας τρέφοντες μάλιστα δ' οἱ παίδων ἥκιστα δεόμενοι. γελοῖον γάρ, εἴ τις οἴεται τοὺς πλουσίους θύειν καὶ χαίρειν γενομένων αὐτοῖς τέκνων, ὅτι τοὺς θρέψοντας ἔξουσι καὶ τοὺς θάψοντας· εἴ μὴ νὴ 20 Δία κληρονόμων ἀπορίᾳ παῖδας τρέφουσιν· οὐ γὰρ ἔστιν εὑρεῖν οὐδὲ ἐπιτυχεῖν τοῦ τάλλοτρια βουλομένου λαμβάνειν.

‘*οὐ* ψάμμος ἢ κόνις ἢ πτερὰ ποικιλοθρόων οἰωνῶν τόσσον ἀν χεύαιτ' ἀριθμόν’ (Lyr. adesp. II p. 162 D),